

ကျွန်ုပ်တို့တို့.

အားလုံး :

ဖိုးမိုးနီစီ အားလုံး နီစီ

ဘာကြောင့်.

ဖြစ်သင့်သလဲ။

CHIMAMANDA NGOZI ADICHIE
WE SHOULD ALL BE FEMINISTS

ပုံနှိပ်တိုက်အမည်

ရွှေပုံနှိပ်တိုက် (မြဲ - ၀၀၂၁၀)
အမှတ် ၁၅၃/၁၅၅၊ သစ်တောအောက်လမ်း၊
မောင်လေးဝင်းရပ်ကွက်၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်မြတ်စိုး

စာပေတိုက်အမည်

မုခ်ဦးစာပေ
အမှတ် (A4)၊ မြကန်သာလမ်း၊ မြကန်သာအိမ်ယာ၊
အမှတ် (၂) ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ဖုန်း - ၀၉ ၇၈၀ ၃၀၃ ၈၂၃၊ ၀၉ ၂၆၂ ၆၅၆ ၉၄၉

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေခြင်းလုပ်ငန်း အသိအမှတ်ပြု လက်မှတ်အမှတ် - ၀၁၉၄၇

ပုံနှိပ်ခြင်း

ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်စု ၁၀၀၀
အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

၃၉၆

အဒိချီ၊ ချီမာမန်ဒါ နှင့်ဂိုဏ်း

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ၊ ချီမာမန်ဒါ နှင့်ဂိုဏ်း အဒိချီ။

ဘာသာပြန် နန္ဒာ။

ရန်ကုန်၊ မုခ်ဦးစာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၇။

၅၂ စာ၊ ၂၁ စင်တီမီတာ။

မူရင်းအမည် - We Should All Be Feminists, by Chimamanda Ngozi Adichie

(၁) နန္ဒာ၊ ဘာသာပြန်သူ

(၂) ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

အိုကိုလိုင်းမားဟာ ကျွန်မ အားအကိုးရဆုံး ငယ်သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မတို့နဲ့ တစ်လမ်းတည်းနေပြီး အကို
တစ်ယောက်လို ကျွန်မကို သူ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မ ကောင်လေး
တစ်ယောက်ယောက်ကို သဘောကျမိခဲ့ရင် အိုကိုလိုင်းမားဆီက အကြံဉာဏ်
တောင်းလေ့ရှိတယ်။ သူက ထိပ်ချွန်ချွန်နဲ့ ကောင်းဘွိုင်ဘွတ်ဖိနပ်ကို စီးလေ့
ရှိပြီး ထက်မြက်တဲ့ ဟာသဉာဏ်ရွှင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။

ဒီဇင်ဘာ ၂၀၀၅ တုန်းက မြောက်ပိုင်းနိုင်ငံဂျိုးရီးယားမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ လေယာဉ်ပျက်ကျမှုတစ်ခုမှာ အိုကိုလိုဗီးမား သေဆုံးခဲ့ရတယ်။ အခုအချိန်ထိ ကျွန်မ ဘယ်လို ခံစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ဖော်ပြရခက်တုန်းပါပဲ။

ကျွန်မ အားရပါးရ ငြင်းခုံလို့ရသူ၊ အတူတူ ရယ်မောလို့ရသူ၊ နက်နဲတဲ့ စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောလို့ ရသူတွေထဲမှာ အိုကိုလိုဗီးမား ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ကျွန်မကို ဖီးမီးနစ်လို့ ပထမဆုံးခေါ်ခဲ့တဲ့လူလည်း ဖြစ်တယ်။

မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်မ ၁၄ နှစ် အရွယ်က အဖြစ်အပျက်လေးပေါ့။ အိုကိုလိုဗီးမား အိမ်မှာ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံးဟာ ကိုယ်စီဖတ်ထားတဲ့ စာအုပ်ထဲက မရင့်ကျက်သေးတဲ့ နားလည်မှုနဲ့အတူ အပြင်းအထန် အပြိုင်အဆိုင် ငြင်းခုံနေမိခဲ့တယ်။ ဘယ်အကြောင်းကို အခြေခံ ငြင်းခုံခဲ့လည်း ဆိုတာတော့ ကျွန်မ သတိမရတော့ပါဘူး။ မှတ်မိသလောက်ပြောရရင် ကျွန်မ ဆက်တိုက် ငြင်းနေတုန်း အိုကိုလိုဗီးမားက ရပ်ပြီး “မင်းက ဖီးမီးနစ် တစ်ယောက်ဆိုတာ မင်းသိလား?” လို့ ပြောခဲ့တယ်။

သူက အဲဒါကို ချီးမွမ်းတဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ ပြောခဲ့တာ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့လေသံကို ဝေဖန်ရမယ်ဆိုရင် “မင်းက အကြမ်းဖက်မှု အားပေး

နေတဲ့ လူပဲ” ဆိုတဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ သူပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ သူပြောခဲ့တဲ့ ဖိးမီးနစ် ဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုမှန်း ကျွန်မ မသိခဲ့ဘူး၊ ပြီးတော့ ကျွန်မ မသိတာကို လည်း သူ့ကို မသိစေချင်တာနဲ့ အဲဒါကို ဘေးချိတ်ပြီး သူနဲ့ ဆက်ငြင်းနေခဲ့ တယ်။ နောက် အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အဘိဓာန်ထဲ အဲ့ဒီစကားလုံးကို ရှာဖို့ စီစဉ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

နှစ်တချို့ ကြာပြီးနောက်၊ ၂၀၀၃ မှာ ကျွန်မ “ခရမ်းရောင် ခေါင်ရန်းပန်း” လို့ခေါ်တဲ့ ဝတ္ထုရှည်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင်အမျိုးသားဟာ မကောင်းတဲ့ အကျင့်စရိုက်အများကြီးရှိတဲ့ အပြင် သူ့အမျိုးသမီးကို ရိုက်နှက်တတ်တဲ့ လူပေါ့။ သူ့ဇာတ်သိမ်းဟာလည်း သိပ်မလှခဲ့ပါဘူး။ နိုင်ဂျီးရီးယားမှာ အဲ့ဒီစာအုပ် ပရိုမိုးရှင်းလုပ်နေခိုက် ခန့်ညားတည်ကြည်တဲ့ သတင်းထောက်တစ်ယောက်က ကျွန်မကို ချဉ်းကပ်ပြီး အကြံဉာဏ်ပေးလာခဲ့ပါတယ်။ (ဒီမှာတက်ရောက်နေတဲ့ နိုင်ဂျီးရီးယန်းတွေလည်း သိကြမှာပါ။ နိုင်ဂျီးရီးယန်းတွေက ဒီလို မတောင်းဆိုရပါဘဲ အကြံဉာဏ်တွေ ပေးလေ့ရှိကြတာကို။)

“မင်း ဝတ္ထုက သိပ် ဖိးမီးနစ်ဆန်လွန်းတယ်လို့ လူတွေပြောတာ

ငါကြားတယ်” လို့ သူ အစချီလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ဘယ်တော့မှ ဖီးမီးနစ်လို့ မခေါ်သင့်ကြောင်း သူ အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့တယ်။
ဝမ်းနည်းစွာ ခေါင်းလေးတငြိမ်ငြိမ်လုပ်ပြီး လင်ယောက်ျားမရနိုင်လို့ မပျော်ရွှင်
နေတဲ့ မိန်းမတွေဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖီးမီးနစ်လို့ခေါ်ကြောင်း သူရှင်းပြသွားခဲ့
တယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်မလည်း ပျော်ရွှင်နေတဲ့ ဖီးမီးနစ်လို့ ခေါ်တွင်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့တယ်။

ဒါနဲ့ပဲ ဖီးမီးနစ်ဆိုတာ အာဖရိကန်ရိုးရာ မဟုတ်ကြောင်း
နိုင်ဂျီးရီးယန်း တက္ကသိုလ်ဆရာမတစ်ယောက်က ထပ်လာရှင်းပြခဲ့တယ်။
အနောက်တိုင်း စာအုပ်တွေ ဖတ်တာများလွန်းလို့ အနောက်တိုင်းအယူအဆတွေ
လွှမ်းမိုးခံရပြီး ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ ဖီးမီးနစ်လို့ ခံယူနေခြင်းဖြစ်တယ်လို့ သူ
ပြောသွားခဲ့တယ်။ (အဲတစ်ချက်က တော်တော် ရယ်ရတယ်။ ကျွန်မရဲ့
အစောပိုင်း စာဖတ်ခြင်းတွေ အားလုံးက ဖီးမီးနစ် မဆန်လွန်းတဲ့ စာအုပ်တွေဘဲ
ရွေးချယ်ဖတ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အသက် ၁၆ နှစ် မပြည့်ခင် ကတည်းက မိလ်နှင့် ဆွမ်
ထုတ်ဝေထားသမျှ အချစ်ဝတ္ထုအားလုံး ကျွန်မ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဝတ္ထုတွေ
ဆိုရင် မိန်းမမုန်းဝါဒီကို အားပေးထားတဲ့ ဝတ္ထုမျိုးတွေပေါ့။ ဂန္ထဝင်ဖီးမီးနစ်

စာပေများလို့ တွေ့လိုက်တာနဲ့ ကျွန်မ ဆက်ဖတ်ဖို့ ပျင်းလာတယ်။)

ဖိစီးနှိမ်နင်းတာ အာဖရိကန်ရိုးရာ မဟုတ်ခဲ့တော့ ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပျော်ရွှင်သော အာဖရိကန် ဖိစီးနှစ်လို့ ခေါ်ဝေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ချစ်လှစွာသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီကနေတော့ ယောက်ျားမုန်းနေတဲ့လူတွေပဲ ဖိစီးနှစ်လို့ အော်ကြတာလို့ သူ့အယူအဆကို ပြောပြခဲ့ရှာတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ကျွန်မက ပျော်ရွှင်ပြီး ယောက်ျားမုန်းသော အာဖရိကန် ဖိစီးနှစ်လို့ ထပ်ပြောင်းခေါ်ဝေါ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လိုက်တယ်။ အတိုင်း အတာတစ်ခုထိ ကျွန်မဟာ ယောက်ျားမုန်းသော၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင်အတွက် ဒေါက်ဖိနပ်စီးပြီး နှုတ်ခမ်းနီဆိုးရတာ နှစ်သက်သော၊ ပျော်ရွှင်နေသော အာဖရိကန် ဖိစီးနှစ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒါတွေအားလုံးက ပျက်ရယ်ပြုတဲ့ သဘောနဲ့ ပြောတာလို့ ဆိုပေမဲ့ ဖိစီးနှစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ လေးလံတဲ့ အပျက်သဘော ဆောင်တဲ့ အထုပ်တစ်ခုလို လူတွေ အတွေးထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဖိစီးနှစ် ဆိုသူတွေဟာ ယောက်ျားမုန်းကြတယ်၊ ဘယာစီယာ မကြိုက်ကြဘူး၊ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုကို တန်ဖိုးမထားတတ်ကြဘူး၊ အမွှေးအမျှင်တွေ မရိတ်ကြဘူး၊

မိတ်ကပ်လည်း မလိမ့်ခြယ်ကြဘူး၊ ဟာသညဏ်ခွဲကြတယ်၊ ရေမွှေးစသဖြင့်
အမွှေးနံ့သာတွေ မသုံးတဲ့သူ၊ ဒေါသတစ်ချိန်လုံး ထွက်နေပြီး၊ မိန်းမများကသာ
အမြဲတမ်း တာဝန်ယူသူ ဖြစ်နေရမယ်လို့ ခံယူတတ်သူလို့ မြင်နေခဲ့ကြတယ်။

အခု ကျွန်မ ငယ်ဘဝက ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ပြောပြချင်ပါတယ်။
အရှေ့မြောက်နိုင်ငံဂျီးရီးယားက တက္ကသိုလ်မြို့တော် စွတ်ကာမှာ ကျွန်မ
မူလတန်းတက်တုန်းက အဖြစ်အပျက်လေးပေါ့။ အတန်းစစ်ချင်း ဆရာမက
တစ်ခန်းလုံးမှာ အတန်းခေါင်းဆောင်ရွေးဖို့အတွက် စာမေးပွဲ စစ်လိုက်တယ်။
အမှတ်အများဆုံးရတဲ့သူက အတန်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရမယ်လို့ ကြေညာခဲ့
တယ်။ အတန်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်တဲ့အလုပ်က အရမ်းကြီးကျယ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု
ဖြစ်ပါတယ်။ တုတ်တစ်ချောင်းကို ဝိုင်းပြီး အခန်းပတ်ရင်း စကားများတဲ့ လူတွေ
နာမည်ကို ချရေးရတာဖြစ်တယ်။ တကယ်တမ်း တုတ်ချောင်းကိုတော့
အသုံးပြုခွင့်တော့ မရှိပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ၉ နှစ်အရွယ် ကျွန်မအတွက်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

အတန်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဖို့အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ခံစားချက်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ အတန်းခေါင်းဆောင် အရမ်းဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ အမှတ် အများဆုံးကိုလည်း ကျွန်မပဲ ရခဲ့ပါတယ်။

ထူးဆန်းစွာနဲ့ ဆရာမက ယောက်ျားလေးသာ အတန်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်ရမယ်လို့ ရုတ်တရက် ထပြောလာခဲ့တယ်။ ယောက်ျားလေးထဲကပဲ အမှတ်အများဆုံး ရမယ်ထင်လို့ အစကတည်းက အဲဒါ မရှင်းပြခဲ့တာပါလို့လည်း ပြောတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာ အတန်းထဲမှာ ဒုတိယ အမှတ် အများဆုံးရတဲ့ ယောက်ျားလေးက အတန်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မ တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ချင်လွန်းနေတဲ့အချိန်မှာ ထိုယောက်ျားလေးက သိမ်မွေ့ချိုသာပြီး ဆရာကြီး လုပ်ချင်စိတ် လုံးဝ မရှိနေခဲ့တာကလည်း သိပ် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှပါသည်။

ဒါပေမယ့်လည်း ကျွန်မက မိန်းကလေး၊ သူက ယောက်ျားလေး ဖြစ်တဲ့အတွက် သူသာလျှင် အတန်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ တကယ်တော့ တစ်ခုခုကို ကြိမ်ဖန်များစွာ လုပ်နေကြရင်း လူပတ်ဝန်းကျင်

အသိုင်းအဝန်းမှာ ဒီအရာကို သာမန်အရာ တစ်ခုအဖြစ် မှတ်ယူလာတတ်ကြတယ်။ တူညီတဲ့ အရာကို ထပ်တလဲလဲ မြင်နေရရင် သမားရိုးကျတယ်လို့ တွေးထင်လာတတ်တယ်။

အတန်းခေါင်းဆောင်နေရာမှာ ယောက်ျားလေးတွေကို အမြဲတမ်း ခန့်အပ်နေမယ်ဆိုရင် လူတွေရဲ့ မသိစိတ်မှာဘဲ ယောက်ျားလေးသာ အတန်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေသင့်တယ်လို့ ထင်လာတတ်တယ်။ ထို့နည်းတူပဲ အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်နေရာတွေမှာ ယောက်ျားလေးတွေသာ မြင်ဖန်များလာတော့ ယောက်ျားလေးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်းသာ သဘာဝကျတယ်လို့ သတ်မှတ်ကြတယ်။

ကျွန်မအနေနဲ့ သိသိသာသာ တွေ့မြင်နေတဲ့အရာကို တခြားလူတွေလည်း သိမြင်မှာပဲလို့ ယူဆတတ်တဲ့ အမှားကို မကြာခဏ လုပ်မိတယ်။ ဥပမာ - ထက်မြက်အောင်မြင်တဲ့ ကျွန်မ ချစ်ရဆုံးသော သူငယ်ချင်း လူးဝစ်ကိုပဲ ကြည့်ရအောင်။ ကျွန်မတို့ စကားပြော ဆွေးနွေးတဲ့အခါတိုင်း “မိန်းကလေးတွေ အတွက် ကိစ္စတော်တော်များများဟာ မလွယ်ကူဘူး။ ယောက်ျားတွေနဲ့ မတူဘူးလို့ နင်ပြောပြောနေတာ ငါ လုံးဝ နားမလည်နိုင်ဘူး။ အရင်တုန်းကတော့ မှန်ရင်

မှန်ခဲ့လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အခုက မိန်းကလေးတွေအတွက် အရာအားလုံး အဆင်ပြေသွားခဲ့ပြီ။” လို့ သူက ပြောတယ်။ လိင်ကွဲပြားမှုကြောင့် ခွဲခြား ခံရခြင်းဟာ သိသာထင်ရှားနေပါလျက်နဲ့ လူးဝစ် မမြင်နိုင်တာကို ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်လည်း အံ့သြမိတယ်။

နိုင်ဂျီးရီးယားကို ပြန်ပြီး အိမ်မှာနေရတာ ကျွန်မ သိပ်သဘောကျ တယ်။ နိုင်ဂျီးရီးယားရဲ့ အကြီးမားဆုံးနဲ့ စီးပွားရေး အချက်အခြာ အကျဆုံး မြို့တော်ဖြစ်တဲ့ လယ်ဂိုးစ်မှာပဲ ကျွန်မ အချိန်တော်တော်များများ ကုန်ဆုံးလှေ ရှိပါတယ်။

လူအသွားအလာနည်းတဲ့ ညနေစောင်းရဲ့ တချို့ရက်တွေမှာ မိသားစုတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စားသောက်ဆိုင် ဒါမှမဟုတ် ကော်ဖီဆိုင် ထိုင်ရတာတွေကို ကျွန်မ လုပ်ဖြစ်တယ်။ အဲလို ညနေခင်းမျိုးထဲက သူငယ်ချင်း တချို့နဲ့အတူ လူးဝစ်နဲ့ ကျွန်မ အပြင်ထွက်ခဲ့တဲ့ ညနေခင်းလေး တစ်ခုမှာပေါ့။

လယ်ဂိုးစ်ဟာ လူပေါင်း သန်း ၂၀ နီးပါး နေထိုင်သော မြို့တော်ကြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် လန်ဒန်မြို့ထက် ကြီးစားအားထုတ်မှု ပိုရှိပြီး၊ နယူးယောက်မြို့ထက် စွန့်ဦးတီထွင်ဉာဏ် အားကောင်းတော့ နည်းပေါင်းစုံနဲ့

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကို ပြုကြပါတယ်။

ဒီလို မြို့ကြီးတော်တော်များများမှာ ညနေစောင်း ကားထားရန် ပါကင်နေရာ ရရှိက သိပ်မလွယ်တဲ့အတွက် ဒီကလူငယ်တချို့က ကားပါကင် နေရာတွေ ရှာပေးခြင်းအားဖြင့် စီးပွားရေး လုပ်ကြပါတယ်။ ကားရပ်ဖို့အတွက် ပါကင်နေရာအလွတ်လေးတွေမှာ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ကားပါကင်ထိုးဖို့ လမ်းညွှန်ကူညီပေးပြီး ကျွန်မတို့ ပြန်လာတဲ့အချိန်ထိ ကားကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ပေးမယ်လို့ ကတိပေးကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကို ကားပါကင်ထိုးဖို့ နေရာရှာပေးခဲ့တဲ့ ကောင်ကလေးရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အတော်သဘောကျလို့ ပြန်ခါနီး ပိုက်ဆံ ဆုချီးမြှင့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ပါလာတဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြီး ပိုက်ဆံကို ထုတ်ပြီး သူ့ကို လှမ်းပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်မ လက်ထဲက ပိုက်ဆံယူပြီး ကျေနပ်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ လူးဝစ်ဖက်ကို လှည့်ရင်း “ကျေးဇူးပါ ဆရာ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အံ့သြစွာနဲ့ လူးဝစ်က “နင်ပိုက်ဆံပေးတာကို ဒီကောင် ငါ့ကို ဘာလို့ ကျေးဇူးတင်နေတာလဲ” ဆိုပြီး ကျွန်မကို မေးလာခဲ့တယ်။ တစ်ချိန်ထဲ မှာပဲ သဘောပေါက်သွားမှုက လူးဝစ်မျက်နှာပေါ်မှာ သိသိသာသာ ဖြစ်ပေါ်သွား

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

တာကို ကျွန်မ သတိထားမိခဲ့တယ်။ ကောင်ကလေး စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ ပိုက်ဆံအားလုံးက လူးဝစ်ဆီက ရထားတာလို့ ယူဆထားတာပါ။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ လူးဝစ်ဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပေါ့။’

မိန်းမနှင့် ယောက်ျားဟာ ကွဲပြားခြားနားကြပါတယ်။ ကျွန်မတို့မှာ မတူညီတဲ့ ဟော်မုန်းတွေ၊ လိင်အင်္ဂါတွေ ရှိကြပါတယ်။ ဇီဝဗေဒဆိုင်ရာ စွမ်းရည် လည်း မတူညီကြပါဘူး။ မိန်းမတွေက ကလေးမွေးနိုင်ပြီး၊ ယောက်ျားတွေက မလုပ်နိုင်ဘူး။ ယောက်ျားတွေမှာ ကျားဟော်မုန်းများတဲ့အတွက် ယေဘုယျအား ဖြင့် မိန်းမတွေထက် ကိုယ်ခန္ဓာ ပိုမို ကြံ့ခိုင်မှု ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာလူဦးရေရဲ့ ၅ ရာခိုင်နှုန်းက မိန်းမဖြစ်ပေမယ့် ဂုဏ်အရှိန်အဝါမြင့်မားတဲ့ နေရာတွေဟာ ယောက်ျားလေးတွေက ပိုင်ဆိုင်ထားနေကြပါတယ်။

“အမြင့်ကို ရောက်လေလေ၊ မိန်းမတွေ ရှားသွားလေပါပဲ။” ဆိုပြီး ကန်နာ ငြိမ်းချမ်းရေးစာဆို ဆုရှင် ဝန်ဂရီမာသိုင်းက ရိုးရိုးလေးပဲ ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ အမေရိကရဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ “လီလီ လက်(ဒ်)ဗက်တာ လော်” (Lilly Ledletter Law) ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို ကျွန်မတို့ အဆက်မပြတ်

ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒီလုလုပပ အကွေ့ရာတစ်မျိုးတည်း စကားလုံးဟာ အမေရိကမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိနဲ့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့တာပါ။ အရည်အချင်းတူတဲ့ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးဟာ တူညီတဲ့ အလုပ်လုပ်နေတာကို အမျိုးသားက အမျိုးသား ဖြစ်တည်မှုကြောင့် လစာပိုရတာမျိုးတွေကြောင့်ပဲ ထွက်ပေါ်ခဲ့တာပါ။

ဒီလိုနည်းနဲ့ပဲ ယောက်ျားတွေဟာ ကမ္ဘာကြီးကို အုပ်စိုးနေကြ ပါတယ်။ ဒါတွေက ရှေးကာလနှစ်ပေါင်းထောင်ချီကာလက၊ ခန္ဓာကိုယ် ကာယ ဗလ သန်စွမ်းတဲ့သူ ဦးဆောင်ရတယ်ဆိုတဲ့ ခေတ်မျိုးမှာ ယောက်ျားတွေ ကြီးစိုးခဲ့တာက ယုတ္တိရှိပါတယ်။ လက်ခံလို့ ရပါတယ်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ယောက်ျားတွေက ပိုပြီး သန်စွမ်းလို့ပဲလေ။ (ချို့ယွင်းချက်တွေတော့ အများကြီး ရှိကြတာပေါ့။) လက်ရှိ ကျွန်မတို့ ရှင်သန်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးက အရင်တုန်းကနဲ့ အရမ်းကို ကွာဟနေပါပြီ။ ဉာဏ်ရည်ပို ထက်မြက်သူ၊ ဆန်းသစ်တီထွင်သူနဲ့ ဗဟုသုတပေါကြွယ်ဝသူမျိုးက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရတဲ့ ခေတ်ကြီးကို ရောက်နေပါပြီ။ အဲဒီအရည်အချင်းမျိုးဆိုတာကလည်း ကျားဟော်မုန်း၊ မဟော်မုန်းဆိုတာမျိုးနဲ့ ခွဲခြားလို့ မရပါဘူး။ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရော မိန်းမတစ်ယောက်ပါ ထက်မြက် တီထွင်ဆန်းသစ်သူ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့ဟာ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပါပြီ။ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတာက
လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုအပေါ်မှာတော့ ကျွန်မတို့ နားလည်မှုက
ပြောင်းလဲမလာနိုင်ခဲ့သေးပါဘူး။

သိပ်မကြာသေးမီက နိုင်ဂျီးရီးယားရဲ့ အကောင်းဆုံး ဟိုတယ်တွေ
ထဲက ဟိုတယ်တစ်ခုအဝင်မှာ အစောင့်တစ်ယောက်က ကျွန်မကို စိတ်ရှုပ်စရာ
မေးခွန်းတွေ ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မက ဘယ်သူ့အခန်းကို လာရတာလဲ၊ ကျွန်မ
အဲဒီလူနဲ့ ရင်းနှီးသလား? ကျွန်မဟာ ဒီဟိုတယ်မှာ တည်းခိုနေတဲ့ ဧည့်သည်ပါလို့
အခန်းသော့ပြရမလား မသိ ကျွန်မ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ဂျီးရီးယားမှာရှိတဲ့
အမျိုးသမီးတွေဟာ အကောင်းဆုံး ဟိုတယ်ကို သူမပိုက်ဆံ သူမပေးပြီး တည်းခို
နိုင်မယ်လို့ လူတွေ လုံးဝ မထင်ကြဘူး။ ဟိုတယ်ကို ဝင်လာတဲ့ မိန်းကလေး
တိုင်းဟာ ပြည့်တန်ဆာလို့ပဲ ချက်ချင်း ယူဆကြပါတယ်။

အကယ်၍ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်တည်း ဝင်သွားခဲ့တယ်

ဆိုရင်တော့ သူ ဂုဏ်ရှိတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ လာတာပါလို့ မှတ်ယူကြမှာပါ။

လယ်ဂိုးစ်က နာမည်ရှိ ဘား၊ စားသောက်ဆိုင်အတော်များများမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်း သွားခွင့် မရှိပါဘူး။ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားလေးနဲ့ တွဲဖက်နေသင့်တယ်ဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်မျိုးတွေကြောင့်ပါ။ လုံးဝမသိတဲ့ သူစိမ်း အမျိုးသမီးအများကြီးနဲ့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ခါးဖက် လက်ချိတ် ပြီး သွားခဲ့တဲ့ ကျွန်မ အမျိုးသားသူငယ်ချင်းတွေ ရှိကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီမိန်းကလေးတွေ ဘား၊ ကလပ်ထဲ ဝင်ဖို့ တခြားနည်းလမ်း မရှိတာကြောင့်ပါ။

စားသောက်ဆိုင်မှာ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ယောက်နှင့်အတူ ဝင်သွားလိုက်တိုင်း ကျွန်မကို လျစ်လျူရှုပြီး စားပွဲထိုးက ယောက်ျားလေးကို အမြဲ နှုတ်ဆက်လေ့ရှိပါတယ်။ သူ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်ဆိုးဆိုးနဲ့ ဒီလို လုပ်သွားတာတော့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်။ အမှန်တော့ စားပွဲထိုးတွေဆိုတာက ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ထုတ်ကုန်ပါပဲ။ ဉာဏ်ရှိရှိနဲ့ ခံစား တွေးခေါ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းမတွေထက် အရေးပါတယ်လို့ ရိုက်သွင်းပေးတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကျွန်မတို့တွေ ရှင်သန်နေကြရလို့ပါပဲ။ အဲလို လျစ်လျူရှုခြင်းခံရတိုင်း ကျွန်မ အရမ်းဝမ်းနည်းမိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မလည်း

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

အဲဒီယောက်ျားလေးလို လူသားတစ်ယောက်ပါလို့ အော်ပြောချင်မိခဲ့တယ်။
ဟုတ်ပါတယ်.... ဒါတွေက အသေးအမွှား ကိစ္စပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာ
ဒီလို အသေးအမွှား ကိစ္စတွေက မေ့ရအခက်ဆုံးနဲ့ ခံရအခက်ဆုံး ဖြစ်သွားတတ်
ပါတယ်။

လယ်ဂိုးစ်မှာ နုပျိုခြင်းရယ်၊ မိန်းကလေးဖြစ်ခြင်းရယ်နဲ့ ပတ်သက်
တဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ခု ကျွန်မရေးဖြစ်ခဲ့တယ်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ယောက်က “မင်းရေးလိုက်တာက ဒေါသ
ဆန်လွန်းတဲ့ ဆောင်းပါးကြီးပဲ။ အဲ့လောက် ဒေါသဖြစ်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး”
လို့ မှတ်ချက်ပေး ပြောဆိုခဲ့တယ်။ မှန်ပါတယ် ကျွန်မ ဒေါသထွက်ခဲ့ပါတယ်။
အဲ့အတွက် ကျွန်မ တစ်စက်လေးမှ တောင်းပန်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လိင်ပိုင်း
ဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုတာကိုက လေးလံပြီး မတရားမှုတွေ ပြည့်နှက်နေမှ
တော့ ကျွန်မတို့အားလုံးကို စိတ်တို ဒေါသထွက်သင့်ပါတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့
ပြောင်းလဲခြင်းတော်တော်များများကလည်း ဒေါသထွက်နေရတဲ့ ခရီးရှည်က
လာခဲ့ရတာပဲလေ။ လူတွေက အကောင်းအတွက် ရည်မှန်းပြီး လုပ်ဆောင်တာ
မျိုးကိုတော့ ကျွန်မ ယုံကြည် မျှော်လင့်မိတယ်။

ဒေါသထွက်ခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်မ ပြန်ဆက်ပြောချင်ပါတယ်။

ခုနု ကျွန်မ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ရဲ့ သတိပေးခြင်းက ဆောင်းပါးထက် ကျွန်မ စရိုက်ကို ဝေဖန်တဲ့လေသံမျိုးကို အသုံးပြုသွားတာ ဖြစ်တယ်။ “ဒေါသ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ မိန်းကလေးအတွက် မသင့်တော်ဘူးလို့ ဆိုလိုနေတာပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒေါသထွက်တာက ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခု ဖြစ်တဲ့ အတွက် မထွက်သင့်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာပါ။

အမျိုးသားတစ်ဦးရဲ့ စီမံခန့်ခွဲရေး ရာထူးကို ကျွန်မခင်တဲ့ အမေရိကန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ရရှိသွားခဲ့ပါတယ်။ သူမနေရာမှာ လုပ်သွားခဲ့တဲ့ အမျိုးသားဟာ ခက်ထန်အောင်မြင်သူတစ်ဦးလို့ အလုပ်ခွင်က သတ်မှတ်ကြတယ်လို့ သိခဲ့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက ပြောင်ပြောင်ရှင်းရှင်း ပြောဆိုတတ်သူ၊ စည်းကမ်းကြီးသူ၊ အလုပ်ချိန်မှတ်ခိုင်းသူ တစ်ယောက်လည်း ဟုတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေရာကို ရသွားတဲ့ ကျွန်မသူငယ်ချင်းက ၎င်းနည်းတူ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကိုင်တွယ်ခဲ့တယ်။ ဒါတောင် အဲဒီအမျိုးသားဟာ အလုပ်ခွင်မှာ မိသားစုကိစ္စတွေဆို သတိမမူခဲ့တာကြောင့် သူမကိုယ်တိုင်ကတော့ ဂရုတစိုက် မေးမြန်း ပြောဆိုခဲ့တယ်။ ရက်အတော်ကြာမှာ အလုပ်သမားတစ်ယောက်ကို

အလုပ်ချိန် မှတ်တမ်းတင်ဖို့ သူမ စည်းကမ်း ချမှတ်လိုက်တယ်။ လက်အောက်ခံ အလုပ်သမားတွေက သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ရုံးထိပ်တန်း အရာရှိကို သူမဟာ ရန်မူလိုသူ၊ အလုပ်အတူလုပ်ရခက်သူ ဆိုကာ တိုင်ကြားခဲ့တယ်။ “သူ့ကို မိန်းကလေးတစ်ဦးလို အလုပ်ကို ကိုင်တွယ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်” လို့ အလုပ်သမားထဲက တစ်ယောက်က ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ သူမ လုပ်နေတာတွေဟာ အရှေ့က အမျိုးသား လုပ်ခဲ့တုန်းက ချီးကျူးခံခဲ့ရတဲ့ လုပ်ရပ်တွေသာ ဟုတ်ခဲ့ပါတယ်။

ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ ကြော်ငြာလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ လစာကောင်းကောင်းနဲ့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အမေရိကန်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါတယ်။ တစ်ဖွဲ့လုံး မှ အမျိုးသမီး နှစ်ဦးရှိတဲ့ ထဲက သူမဟာ တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ် အစည်းအဝေးတစ်ခုမှာ သူမ မှတ်ချက်ကို ခေါင်းဆောင်က လျစ်လျူရှုပြီး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ထဲက အမျိုးသားတစ်ယောက်ရဲ့ တူညီတဲ့ မှတ်ချက်ကိုတော့ ချီးကျူးခဲ့တယ်။ အဲဒီအခိုက်အတန့်မှာ ခေါင်းဆောင်ကို သူမ စိန်ခေါ်ပြီး ဖြေရှင်းချင်ခဲ့မိတယ်။ ရန်လိုသူပုံပေါက်မှာ မလိုလားတဲ့ သူမဟာ အိမ်သာထဲ ပြေးဝင်ပြီး ကျွန်မကို ငိုရင်း ဖုန်းဆက် မျှဝေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ဘာမှ

မပြောခဲ့ဘဲ ဒေါသကို သူမ တဖြည်းဖြည်း လျှော့ချခဲ့တယ်။

ကျွန်မကို သိပ်အံ့သြမိစေတဲ့ အရာကတော့ ဒီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အခြား အမေရိကန်မိန်းကလေး ဘယ်လောက်ကများ လူတွေ ကြိုက်နှစ်သက်မှု ခံရအောင် အကြီးအကျယ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို လုပ်နေကြတာလဲဆိုတာပဲ။ မိန်းကလေးအတွက် သူတစ်ပါး ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းခံရမှုက အတော်အရေးကြီး ကြောင်း ငယ်ကတည်းက အယုံသွင်းကြီးပြင်းလာခဲ့ရတယ်။ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း၊ သဘောမတူခြင်းတို့က ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းကို ခံချင်သူအတွက် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖော်ထုတ်ခွင့် မရှိတာကလည်း ဝမ်းနည်းဖို့ သိပ်ကောင်းတာပဲ။

မိန်းကလေးတွေကိုယောက်ျားလေးတွေက ကိုယ့်ကိုဘယ်လိုထင်လဲ ဆိုတာနဲ့ စိုးရိမ်တတ်အောင် ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားလေးတွေကိုတော့ ဒီလို မသင်ကြားပေးခဲ့ကြဘူး။ ယောက်ျားလေးတွေကို လူအများ နှစ်သက်အောင်နေပါ၊ အကြိုက်ခံရအောင် နေပါလည်း မပြောကြဘူး။ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက အချိန်တော်တော်များများ ယောက်ျားတွေ ဒေါသထွက်၊ ရန်လိုတာတွေကို ချီးမွမ်း (သို့) ခွင့်လွှတ်နေချိန်မှာ

မိန်းကလေးတွေကို ဒေါသထွက်ဖို့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနေဖို့ သင်ကြားပေးကြတယ်။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးမှာ ယောက်ျားတွေကို ပျော်ရွှင်စေဖို့ မိန်းမတွေဘယ်လို လုပ်သင့်တယ်၊ မလုပ်သင့်ဘူးဆိုတာကို ရှင်းပြနေတဲ့ မဂ္ဂဇင်းပေါင်း၊ စာအုပ်ပေါင်းများစွာ ရှိနေတယ်။ မိန်းမတွေကို ကျေနပ်အောင် ယောက်ျားတွေဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကို လမ်းညွှန်တဲ့ စာအုပ်အရေအတွက်ကတော့ အလွန်နည်းလှပါတယ်။

လယ်ဂိုးစ်မှာ ကျွန်မ စာရေးနည်းသင်တန်းပေးတုန်းက သင်တန်းသူတစ်ဦးက ပြောတယ်။ သူမ သူငယ်ချင်းက ကျွန်မဆီမှာ သင်တန်းမတက်ဖို့၊ ကျွန်မပြောတဲ့ ဖီးမီးနီဇမ် စကားပိုင်းတွေကို နားမထောင်ဖို့ တားနေကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါတွေ နားထောင်ခြင်းအားဖြင့် သူမ အိမ်ထောင်ရေးဟာ ပြိုကွဲသွားနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ ဒါဟာ ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခုပါ။ ကျွန်မတို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ယောက်ျားထက် အိမ်ထောင်မတည်မြဲမှု၊ အိမ်ထောင်မပြုလိုက်ရခြင်းကို မိန်းကလေးအပေါ် အပြစ်တင်ဝေဖန်တာ ပိုများပါတယ်။

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် သက်ဆိုင်တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုပါ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မတို့အားလုံး မတူညီတဲ့

ကမ္ဘာတစ်ခုကို အိပ်မက်မက်ဖို့ စီစဉ်ကြဖို့လို့ ကျွန်မတောင်းဆိုချင်ပါတယ်။
ဒီထက် ပိုပြီး မျှတတဲ့ ကမ္ဘာ ... မိန်းမ၊ ယောက်ျား ပိုပြီး ပျော်ရွှင်နိုင်တဲ့
ကမ္ဘာမျိုးကို ကျွန်မတို့ အတူတူ တည်ဆောက်ကြမယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်မတို့
သားသမီးတွေကို မတူညီတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက် သင်ကြားပေးရမယ်။

ကောင်ကလေးတွေကို ပြုစုပျိုးထောင်တဲ့ အခါမှာ ကျွန်မတို့
ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကို လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ ယောက်ျားပီသမှုကို အရမ်း
ကျဉ်းမြောင်းတဲ့နည်းနဲ့ သတ်မှတ်ထားတယ်။ မာကြောမှုဆိုတဲ့ လှောင်အိမ်
ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ယောက်ျားလေးတွေကို ထည့်သွင်းထားကြတယ်။

အကြောက်တရား၊ ပျော့ညံ့ခြင်းတရားနှင့် နုနယ်ခြင်းတရားများကို
ကောင်ကလေးတွေမှာ မရှိအောင် သင်ကြားပေးကြတယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး
ဖုံးကွယ်ပြီး ကျွန်မတို့ နိုင်ဂျီးရီးယန်းတွေခေါ်တဲ့ “မာကြောသော ယောက်ျား”
ဖြစ်လာအောင် ကျွန်မတို့ သင်ကြားပေးတယ်။

မုန့်ဖိုးနည်းနည်းစီသာရတဲ့ အလယ်တန်းကျောင်းသားနဲ့
ကျောင်းသူတို့ဟာ အတူတူ အပြင် မုန့်ထွက်စားကြတယ် ဆိုပါစို့။ ယောက်ျား
ပီသမှုကို ပြသဖို့ရာအတွက် ကောင်ကလေးကပဲ ငွေရှင်းပေးဖို့ မျှော်လင့်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

တွေ ထားကြတယ်။ (ဒီနေရာမှာ ယောက်ျားလေးတွေက ဘာလို့ ပိုက်ဆံခိုးကြလဲ ဆိုတာကို အံ့သြတတ်တဲ့ မိဘတွေကို စဉ်းစားစေချင်တယ်။)

အကယ်လို့ မိန်းမ၊ ယောက်ျား နှစ်ဦးလုံးက ယောက်ျားပီသခြင်းကို ငွေကြေးနှင့် မဆက်နွှယ်ဖို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ကြားပေးမယ်ဆိုရင်ကော? ပိုက်ဆံပိုရှိတဲ့ တစ်ယောက်က ရှင်းလိုက်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးကို ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ကော? ယောက်ျားတွေပဲ သမိုင်းတစ်လျှောက် အမြတ်ရခဲ့သူများ ဖြစ်တော့ သူတို့မှာ ငွေကြေးပိုင်ဆိုင်မှု ပိုရှိမှာတော့ သေချာပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ ကျွန်မတို့ သားသမီးတွေကို နည်းစနစ်သစ်နဲ့ ပြုစုပျိုးထောင် သင်ကြားကြမယ်ဆိုရင် နောက် နှစ်ငါးဆယ်၊ တစ်ရာအတွင်းမှာ ယောက်ျားတွေဟာ ဂုဏ်ဝတ္ထုပြသပြီး ယောက်ျားပီသမှုကို သက်သေထူဖို့ အားတွေရှိတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ယောက်ျားတွေကို မာကြောရမယ်လို့ လုပ်ခဲ့ခြင်းရဲ့ အဆိုးရွားဆုံး ရလဒ်က သူတို့ ယုံကြည်မှုတွေ အားနည်းလာကြတယ်။ မာကြောဖို့ အတင်း အကြပ် လုပ်ခံရလေ ယုံကြည်မှု လျော့လာလေပါပဲ။

ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ပိုဆိုးရွားတဲ့ လုပ်ရပ်က မိန်းကလေးတွေကို အဲဒီ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ ပျော့ညံ့ခြင်း အားလုံးကို တာဝန်ယူ ဖြည့်တင်း

ခိုင်းတာပါပဲ။

အရှက်တရား၊ အကြောက်တရား၊ သိမ်ငယ်ခြင်းတရားဆိုတာကို
မိန်းကလေးများမှာသာ ရှိရမည့် အရာကဲ့သို့ ငယ်စဉ်ကပင် သင်ကြားပေးတယ်။

“မိန်းကလေး ... မင်းရည်မှန်းချက်ထားလို့ ရတယ်။ ဒါပေမယ့်
သိပ်ကြီးကြီးမားမား မဖြစ်စေနဲ့။ အောင်မြင်ဖို့အတွက် လှုပ်ရှားပါ။ သို့ပေမဲ့
အရမ်းအောင်မြင်နေဖို့ မလိုအပ်ဘူး။ မိန်းကလေးတွေ သိပ်အောင်မြင်နေရင်
ယောက်ျားသားတွေအတွက် ထိခိုက်မှု၊ ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခုခု ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။
မိသားစုကို မင်းက လုပ်ကျွေးနေသူ ဖြစ်နေရင်တောင် မင်း မဟုတ်သယောင်
နေပေးပါ။ အထူးသဖြင့် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း ရှေ့မှာပေါ့။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒါဟာ ယောက်ျားပီသမှုကို ထိခိုက်စေ
လို့ပဲ။”

အဲဒီလို တွေးခေါ်ယူဆချက်တွေကို ကျွန်မတို့ မေးခွန်းထုတ်ကြည့်
ရအောင် ... ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အောင်မြင်မှုက ဘာကြောင့်
ယောက်ျားတွေ အတွက် ထိခိုက်မှု (သို့) ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခု ဖြစ်နေရတာလဲ?

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ယောက်ျားမပီသမှုဆိုတဲ့ စကားလုံးလောက် ကျွန်မ မကြိုက်တဲ့ တခြား
စကားလုံး မရှိလောက်ဘူးထင်တယ်။ အဲဒီစကားလုံးမျိုးကို ကျွန်မတို့ ပယ်ဖျက်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ကြမယ်ဆိုရင်ကော?

ယောက်ျားတွေ ကျွန်မကို ကြောက်သွားမှာကို မစိုးရိမ်မိဘူးလားလို့
နိုင်ဂျီးရီးယန်း အသိတစ်ယောက်က မေးဖူးတယ်။

ကျွန်မ လုံးဝ မစိုးရိမ်မိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ကျွန်မကို
ကြောက်နေတဲ့ ယောက်ျားမျိုးဟာ ကျွန်မ စိတ်မဝင်စားဆုံး ယောက်ျားပါပဲ။

ခုချိန်ထိ ကျွန်မ အံ့သြနေမိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လုပ်ရပ်တစ်ခု
ရှိပါတယ်။ မိန်းကလေး ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မဟာ အိမ်ထောင်ရေးကို
အောင်မြင်မှုတစ်ခုလို သဘောထားပြီး အဲဒီအပေါ် ဆန္ဒပြင်းပြဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်က
မျှော်လင့်ကြတယ်။ ဘဝရဲ့ အခြားရွေးချယ်မှုများကိုလည်း အိမ်ထောင်ရေးဟာ
အရေးကြီးဆုံးလို့ မှတ်ယူပြီးမှ လုပ်စေချင်ကြတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးဟာ
ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ အရင်းမြစ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အချင်းချင်း ဖေးမမှုတွေရှိတဲ့
ကောင်းမွန်တဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့က
မိန်းကလေးကို အိမ်ထောင်ရေးအပေါ် လေးနက်ခြင်း၊ တန်ဖိုးထားခြင်းရှိအောင်

သင်ကြားပေးသလို ဘာကြောင့် ယောက်ျားလေးတွေကို ထိုနည်းတူ
မသင်ကြားပေးတာလဲ။

သူမ လက်ထပ်မယ့် အမျိုးသားကို သူမပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အိမ်က
ခြမ်းခြောက်မှုတစ်ခုလို ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လို့ ရောင်းပစ်ခဲ့ရတဲ့ နိုင်ဂျီးရီးယန်း
အမျိုးသမီးကို ကျွန်မသိတယ်။

နောက် ကျွန်မ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆိုရင် လက်မထပ်ရသေး
ပေမယ့် ညီလာခံတွေမှာ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ လေးစားမှုရအောင်ဆိုပြီး လက်ထပ်
လက်စွပ် ဝတ်သွားလေ့ ရှိတယ်။ သိပ်ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတဲ့ အချက်က
သူမ လက်ထပ်လက်စွပ် ဝတ်လိုက်တဲ့အခါတိုင်း လေးစားရုံသေမှုကို ခံရပြီး၊
မဝတ်တဲ့အခါ မျက်ကွယ်ပြုခြင်းကို ခံရတာပါ။

မိဘ၊ ဆွေမျိုး၊ အသိုင်းအဝိုင်းက လက်ထပ်ဖို့အတင်း တွန်းအားပေး
ခံနေရတဲ့ စိတ်ဖိအားရောက်နေတဲ့ အမျိုးသမီး အများကြီးကို ကျွန်မ သိတယ်။

အသိုင်းအဝိုင်းက အသက်အရွယ်တစ်ခုရောက်လို့ လက်မထပ်
သေးတဲ့ အမျိုးသမီးဆိုရင် ကြီးမားတဲ့ ကျရှုံးမှု တစ်ခုလို ထင်မြင်ခံရအောင်
သင်ထားပေးကြတယ်။ အခြေအနေတူနေတဲ့ ယောက်ျားလေးကိုတော့ သူက

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ချင့်ချိန် ရွေးချယ်နေတုန်းပဲလို့ နားလည်မှုရှိစွာ ပြောဆိုလေ့ရှိတယ်။

“မိန်းကလေးမှာ ငြင်းဆိုခွင့် ရှိတာပဲလို့” ပြောဖို့က လွယ်ပါတယ်။

လက်တွေ့မှာက ဒါတွေဟာ အဲ့လောက် မရိုးရှင်းပါဘူး။ ခက်ခဲပါတယ်။

ကျွန်မတို့ အားလုံးက လူသားတွေပါ။

ကျွန်မတို့ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေထိုင်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ တွေးခေါ်
ယူဆချက်ကိုပဲ ကျွန်မတို့ ဆုပ်ယူတတ်ကြတယ်။

လက်ထပ်ခြင်းရဲ့ ဘာသာစကားကလည်း ပူးတွဲ မျှဝေခြင်း
မဟုတ်ဘဲ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းပြသော ဘာသာစကားမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။

“ရိုသေလေးစားခြင်း” ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ မယားက လင်ကို
ပေးရမယ့် အရာတစ်ခုလို သုံးနှုန်းပြီး လင်က မယားကို ပေးဖို့ မလိုအပ်သည့်
ပမာ အသုံးပြုကြတယ်။

“အိမ်ထောင်ရေး ငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် ငါဆင်ခြင်လိုက်တယ်” လို့
မိန်းမရော ယောက်ျားပါ သုံးတတ်လေ့ရှိတဲ့ စကားလုံးပါ။

ယောက်ျားတွေ ဒီလို စကားလုံး သုံးတဲ့အခါ တော်တော်များများမှာ
သူတို့ တကယ် မလုပ်သင့်တဲ့ အရာတစ်ခုအတွက် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

“အို... ငါ့မိန်းမက ကလပ်နေ့တိုင်း မသွားရဘူးဆိုလို့ အိမ်ထောင်ရေး သာယာဖို့ နားရက်တွေပဲ သွားဖြစ်တော့တယ်။” ဆိုတာ ယောက်ျားပီသမှုကို ဂုဏ်ယူခံကြားသင့်ပမာ သူငယ်ချင်းရှေ့မှာ ငြီးငွေ့စရာကောင်းလောက်အောင် ပြောတတ်ကြတယ်။

မိန်းကလေးတွေ အိမ်ထောင်ရေး ငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် ဆင်ခြင် လိုက်တယ်လို့ ပြောတဲ့ အချိန်တော်တော်များများက သူတို့ အိပ်မက်တစ်ခုခု၊ ပန်းတိုင်တစ်ခုခု ဒါမှမဟုတ် အလုပ်အကိုင်တစ်ခုခုကို အလျှော့ပေးလိုက်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

သမီးရည်းစားဆက်ဆံရေးတစ်ခုမှာလည်း မိန်းကလေးသာ အလျှော့ပေးခြင်းကို ပိုလုပ်ပေးရမယ်လို့ သင်ပေးကြတယ်။

ယောက်ျားလေးများရဲ့ အာရုံရဖို့အတွက် မိန်းကလေးအချင်းချင်း ပြိုင်ဘက်တွေဖြစ်အောင် ပျိုးထောင်ပေးကြတယ်။ အကယ်လို့ အလုပ်အကိုင်နှင့် အောင်မြင်မှုအတွက် ပြိုင်တဲ့သူ ဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့မယ်ဆိုရင် ပိုတောင် မကောင်းဘူးလား။

ယောက်ျားလေးများကဲ့သို့ လိင်စိတ်တက်ကြွလို့ မရပါဘူးလို့

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ခြိမ်းခြောက်ထားကြတယ်။ သားတွေရဲ့ ရည်းစား အကြောင်းဆို ကျွန်မတို့တွေ သိလိုစိတ် မရှိကြဘူး။ သမီးတွေရဲ့ ရည်းစားကတော့? အမလေး... ဘုရား၊ ဘုရား ပြောမနေပါနဲ့တော့။ (ဒါပေမဲ့ အချိန်တန်လို့ရှိရင် ပြည့်စုံတဲ့ ကောင်ကလေး ကို အိမ်ခေါ်လာဖို့ မျှော်လင့်ကြတာပဲလေ။)

မိန်းကလေးတွေကို ကျွန်မတို့ သေချာ ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်ကြ တယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ အပျိုစင်စစ်မှုကို ဂုဏ်ယူချီးမွမ်း ပြောဆိုတတ်ကြပြီး ယောက်ျားလေးတွေကိုတော့ တူညီစွာ မဆက်ဆံကြဘူး။ (တကယ်တမ်း လိင်မတူတဲ့ လူနှစ်ဦး ပေါင်းစပ်မှာသာ အပျို မစစ်မှုက ဖြစ်ပေါ်တာ မဟုတ်လား ဆိုတာ ကျွန်မ စဉ်းစားမိနေတုန်းပဲ။)

များမကြာသေးမီက နိုင်ဂျီးရီးယားရဲ့ တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ ယောက်ျားလေး လေးဦးက မိန်းမငယ်တစ်ဦးကို အတင်းအဓမ္မ ပြုကျင့်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဆိုး အပေါ်မှာ နိုင်ဂျီးရီးယန်းအများစုရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက “ဟုတ်ပါပြီ... အဓမ္မပြုကျင့်မှုက ဆိုးတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ထဲ ယောက်ျားလေးယောက်ရှိတဲ့ အခန်းထဲ ဘာလုပ်နေရတာလဲ?” ဆိုတာပဲ။

လူသားမဆန်တဲ့ ဒီလို ရက်စက်လွန်းတဲ့ တုံ့ပြန်မှုတွေကို

ကျွန်မတို့ မေ့လိုက်ကြပါစို့။ ဒီနိုင်ငံရိုးရိုးယန်းတွေက မိန်းကလေးတွေဟာ မွေးရာပါ အပြစ်ရှိသူလို့ တွေးဖို့ သွန်သင်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီးပြီ။ ထိန်းချုပ်မှုမဲ့ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်တဲ့ ယောက်ျားတွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို လက်ခံလို့ရအောင် အကျင့်လုပ်ထားပေးခဲ့ပြီးပြီ။

အရှက်ဆိုတာ မိန်းမတွေဆီမှာပဲ ရှိရမယ်လို့ သင်ပေးကြတယ်။ မင်း ပေါင်ကို သေချာဖုံးထား ...။ ခန္ဓာကိုယ် လုံအောင်ဝတ်လို့ ဆုံးမကြတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က မိန်းကလေးရယ်လို့ မွေးလာတာနဲ့တင် တစ်ခုခုအတွက် အပြစ်ရှိသူလို ခံစားရအောင် လုပ်ကြတယ်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သူ၊ လိုအင်ဆန္ဒမဲ့သူ ဖြစ်လာအောင် မိန်းကလေးတွေကို ကောင်းကောင်း သွန်သင်ကြတယ်။ စိတ်ထဲ ရှိတာကို ဖွင့်မပြောနိုင်သူအဖြစ် ကြီးပြင်းလာကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ဟန်ဆောင်ခြင်းကို အနုပညာတစ်ခုလို့ မြင်တတ်လာတော့တယ်။

အိမ်တွင်း အလုပ်ကို လုံးဝ မကြိုက်ပေမဲ့ ကြိုက်ချင်ဟန်ဆောင်ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူမ နားလည်ထားတာက နိုင်ငံရိုးရိုးယန်းတွေ သတ်မှတ်တဲ့ မယားကောင်းဆိုသည်မှာ အိမ်ရှင်မ ပီသခြင်းလို့ ဆိုတာပါပဲ။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်မှာ ယောက်ျားဖက်က မိသားစုတွေက သူမ ပြောင်းလဲသွားပြီလို့ စောဒကတတ်လာကြတယ်။ တကယ်တော့ သူမ ပြောင်းလဲခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူမ မကြိုက်တာကို ကြိုက်ချင်ဟန်ဆောင်ရတာ မောသွားလို့ ရပ်လိုက်တော့တာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းက ကျွန်မတို့ ဘယ်လို ဖြစ်တယ်၊ ရှိတယ်ဆိုတာကို အသိအမှတ် ပြုခြင်းထက် ဘယ်လို ဖြစ်သင့်၊ ရှိသင့်တယ်ဆိုတဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေနဲ့ လာတာက ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။

အကယ်လို့ ပတ်ဝန်းကျင်က သတ်မှတ်ထားတဲ့ လိင်ကွဲပြားမှု အပေါ်ထားတဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ ရှင်သန်ဖို့မလိုအပ်ဘဲ စစ်မှန်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့အားလုံး ဘယ်လောက် ပျော်ရွှင်ကြမလဲ၊ ဘယ်လောက် လွတ်လပ်ကြမလဲဆိုတာကို တစ်ချက်လောက်ပဲ စိတ်ကူးယဉ် ကြည့်ရအောင် ။

ခန္ဓာဗေဒအရငြင်းဆိုလို့မရအောင် မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားလေး
ဟာ ကွဲပြားနေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ဒီကွဲပြားမှုကို
ပုံကြီးချဲ့ ပြောဆိုပြီး မလိုအပ်သော မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲ မှန်တယ်ဆိုသည့်
အတွေးအခေါ်တွေ တီထွင်လာတော့တယ်။ ဥပမာ - ချက်ပြုတ်ခြင်းကိုပဲ
ကြည့်ရအောင်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ယနေ့ အိမ်တွင်းရေး အလုပ်ဖြစ်တဲ့
ချက်ပြုတ်ခြင်းနဲ့ သန့်ရှင်းရေးကို ယောက်ျားတွေထက် မိန်းကလေးတွေကပဲ
လုပ်နေတာ များပါတယ်။ ဒါ ဘာကြောင့်လဲ? မိန်းမတွေက ချက်ပြုတ်တတ်တဲ့
ဗီဇနဲ့ အတူမွေးဖွားလာကြလို့လား? ဒါမှမဟုတ် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက တစ်ဆင့်
ချက်ပြုတ်ခြင်းကို သူတို့ တာဝန်တစ်ခုလို့ သင်ယူလေ့လာခဲ့ရတာလား?
ကမ္ဘာပေါ်မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ စားဖိုးမှူးအများစုက ယောက်ျားတွေလို့
သတ်မှတ်လိုက်သေးခင် တစ်ခဏထိ မိန်းမတွေဟာ ချက်ပြုတ်တတ်တဲ့ ဗီဇနဲ့
မွေးဖွားလာပါတယ်လို့ ကျွန်မ ပြောမိတော့မလို့ပါပဲ။

သိပ်တော်တဲ့ ကျွန်မ ဘွားအသာ ငယ်စဉ်က ယောက်ျားတွေလို
အခွင့်အရေးတန်းတူ ရခဲ့မယ်ဆိုရင် သူ ဘာဖြစ်နေလောက်မှာလဲဆိုတာ ကျွန်မ
တွေးကြည့်ဖူးတယ်။ အဖွားခေတ်နှင့် ယှဉ်ရင် အခုခေတ်က မိန်းကလေးတွေ

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ပိုပြီး အခွင့်ရေး အများကြီး ပွင့်လင်းလာနေပါပြီ။ ဒါကလည်း သိပ်အရေးကြီးတဲ့ ဥပဒေနှင့် စည်းမျဉ်း ပြောင်းလဲလာမှုကြောင့်ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီထက် အရေးကြီးတာက ကျွန်မတို့ရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထားနဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ကလေးတွေကို လိင်ကွဲပြားမှုထက် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို အာရုံစိုက်ဖို့ သင်ကြားပေးမယ်ဆိုရင်ကော? လိင်ကွဲပြားခြင်းထက် စိတ်ဝင်စားမှု တွေကို အရေးပေးကြမယ်ဆိုရင်ကော ...?

အသက် တစ်နှစ်စီသာခြားပြီး ထက်မြက်ထူးချွန်တဲ့ သားနဲ့ သမီးကို ပျိုးထောင်နေတဲ့ မိသားစုတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ သားလေးက ဗိုက်ဆာတယ်လို့ ပြောတဲ့ အခါတိုင်း မိဘတွေက သမီးဖြစ်သူကို “သွား ... မင်း အကိုအတွက် အင်ဒိုမီး ခေါက်ဆွဲ သွားချက်ပေး” လို့ ပြောကြတယ်။ ကောင်မလေးက ခေါက်ဆွဲချက်ရတာကို မနှစ်သက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်

သူမဟာ အမျိုးသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် ချက်ပြုတ်မြဲ ချက်ပြုတ်နေရပါတယ်။
အကယ်လို့ မိဘတွေက ကလေးနှစ်ယောက်လုံးကို ချက်ပြုတ်တတ်အောင်
သင်ကြားပေးထားမယ်ဆိုရင်ကော? ချက်ပြုတ်ခြင်းဆိုတာ အရေးပါတဲ့
လက်တွေ့ အသုံးချလို့ရတဲ့ အရည်အချင်းတစ်ခု ဟုတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အာဟာရဖြည့်ဖို့ကဲ့သို့ အရေးကြီးတဲ့အရာကို သူများလက်ထဲ ထည့်ဖို့ ကျွန်မဖြင့်
ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိခဲ့ပါဘူး။

သူမ ယောက်ျားနဲ့ ပညာအရည်အချင်းတူ၊ ဘွဲ့တူ၊ အလုပ်
အကိုင်တူ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်လည်း ရှိပါတယ်။ သူတို့
အိမ်ပြန်ရောက်တိုင်း အိမ်အလုပ် တော်တော်များများကို သူမကပဲ ခိုင်ခံ
လုပ်ရတယ်။ ဒါက အိမ်ထောင်ရေး အများစုမှာ ဒီလိုပါပဲလေ။ သို့ပေမယ့်
ယောက်ျားက ကလေးအနှီးကို လဲပေးတဲ့ အခါတိုင်းက သူမက ကျေးဇူးတင်
စကားပြောနေတာက ကျွန်မကို သိပ်အံ့သြစေပါတယ်။ သူမကသာ ဖခင်
တစ်ယောက်မှာလည်း ကလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန်ရှိတယ်လို့
ခံယူပြီး ဒါကို သဘာဝကျသော အရာလို့ မြင်ခဲ့ပေးမယ်ဆိုရင်ကော?

ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း လိင်ကွဲပြားမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရိုက်သွင်းခံခဲ့ရတဲ့ သင်ခန်းစာတော်တော် များများကို မေ့ဖျောက်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာတော့လည်း လိင်ကွဲပြားမှုပေါ်ထားရှိတဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှေ့မှာ ကျွန်မ အားနည်း ပျော့ခွေသွားသလို ခံစားရတတ်တယ်။

ဘွဲ့ရကျောင်းစာသင်ခန်းတစ်ခုမှာ ပထမဦးဆုံး စာရေးနည်း သင်တန်းပေးတဲ့ အချိန်တုန်းက ကျွန်မ အရမ်း စိုးရိမ်ခဲ့မိတယ်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ကောင်းကောင်းလုပ်ထားခဲ့တော့ ပိုချမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ လုံးဝ မစိုးရိမ်မိပါဘူး။ အဲ့ဒီနေ့မှာ ဘာဝတ်သွားရမလဲဆိုတာကို စိုးရိမ်မိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မကို အလေးအနက် ပေးတာကို လိုချင်ခဲ့မိတယ်။

ကျွန်မဟာ အမျိုးသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မရဲ့ တန်ဖိုးကို သက်သေပြဖို့ လိုအပ်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိခဲ့ပါတယ်။ မိန်းမဆန်လွန်းသွားရင် ကျွန်မကို အလေးအနက် မပေးမှာမို့ပါ။ သိပ်ဝတ်ချင်ခဲ့တဲ့ စကပ်လှလှရယ်၊ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးရယ်ကို မဆိုးဘဲ ရုပ်ဆိုးလွန်းတဲ့ ယောက်ျားဆန်ဆန် အဝတ်အစားကို ကျွန်မဝတ်ခဲ့ပါတယ်။

လူ့ဘောင်အသိုင်းအဝိုင်းက အဆင့်တန်းရှိရှိ တည်ကြည်လေးနက်

တဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက ယောက်ျားဆန်မှုလို့ ထင်နေကြတာကလဲ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းတဲ့ အမှန်တရားတစ်ခုပါပဲ။ မိန်းမဆန်ဆန်နေလေ လေးနက်မှုခံရခြင်း လျော့သွားလေလေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အလုပ် အစည်းအဝေးသွားဖို့ ဘာဝတ်သွားရမလဲ ဆိုတာကို ယောက်ျားတစ်ယောက်က မစိုးရိမ်တတ်ပါဘူး။

အဲဒီနေ့က ရုပ်ဆိုးလွန်းတဲ့ ယောက်ျားဝတ်စုံကြီးကို ကျွန်မ မဝတ်ခဲ့မိ ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ တွေးမိတယ်။ ကျွန်မသာ အဲတုန်းက အခုလောက် ယုံကြည်မှု ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်မ ကျောင်းသား/သူတွေလည်း သင်ကြားမှုကနေ ပိုပြီး ထိရောက် အကျိုးရှိခဲ့မှာပဲ။ ကျွန်မသာ ဟန်ဆောင်ပြီး အဲ့အဝတ်အစား မဝတ်သွားခဲ့ရင် ပိုသက်တောင့်သက်သာရှိပြီး စစ်မှန်တဲ့ သူတစ်ယောက်အဖြစ် ရှိနေခဲ့မှာပေါ့။

မိန်းမဆန်မှုအတွက် လုံးဝ မတောင်းပန်ဖို့ ကျွန်မ ရွေးချယ်ခဲ့ ပြီးပါပြီ။ မိန်းမဖြစ်ခြင်းဖြင့်သာ ရှိသေခြင်းကို ခံစားချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့ မိန်းမဖြစ်ခြင်းသည်လည်း ရှိသေလေးစားခြင်းနဲ့ ထိုက်တန်လို့ ပါပဲ။ သမိုင်းနဲ့ နိုင်ငံရေးကို ကျွန်မ စိတ်ဝင်စားတယ်။ အတွေးအခေါ်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

အယူအဆဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးငြင်းခုံနေရတဲ့ အချိန်မျိုးတွေမှာဆိုရင် ကျွန်မ အပျော်ဆုံးသူပါ။ ကျွန်မက မိန်းမသိပ်ဆန်ပါတယ်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေးနဲ့ တင် မိန်းမဆန်ပါတယ်။ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်စီးတာ၊ နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးတာကို နှစ်သက်လွန်းသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ နှစ်ဦးလုံးရဲ့ ချီးမွမ်းခြင်းကို ကျွန်မ လိုချင်ပါတယ်။ (အပွင့်လင်းဆုံး ထပ်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ စမတ်ကျတဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ချီးကျူးခံရတာကို ပို နှစ်သက်မိပါတယ်။) ကျွန်မအတွက် အရေးမပါတဲ့ အရာတွေထဲမှာ ယောက်ျားတွေရဲ့ အကြည့်ခံရခြင်းကလည်း တစ်ခုအဖြစ် ရွေးချယ်ခံယူထားပါတယ်။

လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားမှု စကားဝိုင်းက လွယ်ကူတဲ့ အရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေကို ငြီးငွေ့စေတယ်။ စိတ်မသက်မသာရာလည်း ရောက်စေတယ်။ မိန်းမရော ယောက်ျားပါ လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြား ဆက်ဆံမှုကို လက်မခံချင်ကြဘူး။ အဲဒီအတွေးအခေါ်ဟောင်းတွေကို

မပြောင်းလဲချင်ကြဘူး။ ဒီပြဿနာကို အရေးမပါသလို လုပ်ပြီး မေ့ချင်ယောင် ဆောင်နေတတ်ကြတယ်။ လက်ရှိအခြေအနေကို ပြောင်းလဲဖို့ စဉ်းစားတာ ကိုကလည်း သိပ်လွယ်ကူ သက်သာတဲ့အရာ မဟုတ်တာလည်း ပါပါတယ်။

“ဖီးမီးနစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံး ဘာလို့ အသုံးပြုနေရတာလဲ?”

“လူ့အခွင့်အရေးကို ယုံကြည်သူ ဘာညာလို့ ပြောတာ ပို မကောင်းဘူးလား” လို့ တချို့က မေးလာကြတယ်။

ဒါက မရိုးသားမှုတစ်ခု ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နှစ်ပေါင်းများစွာ လျစ်လျူရှုခြင်းခံခဲ့ရသူတွေက မိန်းကလေးတွေ မဟုတ်သယောင် ဖြစ်သွားမယ်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ဖီးမီးနစ်တွေဟာ လူ့အခွင့်အရေးအတွက် လုပ်ဆောင်နေတာမှန်ပေမယ့် ဒီလို ဝေဝါးတဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေက တိကျနေတဲ့ လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်း ပြဿနာကို ငြင်းဆိုရာ ရောက်သွားမယ်။ ဒီလို ခွဲခြားမှုက လူသားဖြစ်လို့ မဟုတ်ဘဲ မိန်းမဖြစ်လို့သာ ခံစားနေရတဲ့ ပြဿနာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုးနှစ်ပေါင်း ထောင်ချီကတည်းကပင် လူအုပ်စုကို မိန်းမနှင့် ယောက်ျားဆိုပြီး နှစ်အုပ်စု ခွဲထားခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဖိနှိပ်ဆက်ဆံခြင်းကို လူအုပ်စု တစ်ခုကို ရွေးချယ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ထို့နည်းတူစွာပဲ ဒီပြဿနာကို

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖီးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

ဖြေရှင်းရာမှာလည်း သေချာတိကျစွာ ဒါကို လက်ခံဖြေရှင်းရမယ်။

ဖီးမီးနစ်ဆိုတဲ့ အယူဝါဒကို ယောက်ျားတချို့က ကြောက်လန့်
နေတတ်ကြတယ်။ ဒါကလည်း သူတို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်က သတ်မှတ်ထားတဲ့
သဘာဝကျကျ တာဝန်ယူခွင့်မရှိဘဲ သူတို့ရဲ့ ယောက်ျားဝိသခွင့်ကို ဆုံးရှုံးသွားမှာ
ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်ပူပန် စိတ်ကြောင့်ပါပဲ။

တချို့ယောက်ျားက “ဟုတ်ပြီလေ ... ဒါက သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းနေပြီ။ ဒါပေမယ့် ငါက လိင်ကွဲပြားမှုအကြောင်းကို ဘယ်တုန်းကမှ
ထည့်မစဉ်းစားမိဘူး” လို့ ပြောကောင်း ပြောလာလိမ့်မယ်။ ဒါလည်း မှန်ပါ
လိမ့်မယ်။

သူတို့ မစဉ်းစားတာကိုကလည်း ပြဿနာရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု
ဖြစ်နေပါတယ်။ လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းကို ယောက်ျားလေး
တော်တော်များများဟာ တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင် စဉ်းစားပေးတာမျိုး

မလုပ်ပေးကြဘူး။ သတိမထားပေးကြဘူး။ ကျွန်မ သူငယ်ချင်း လူးဝစ်လို ဒီပြဿနာတွေက ရှေးရှေးတုန်းကပဲ ရှိတာ၊ အခု အဆင်အကုန်ပြေနေပါပြီလို့ ပြောနေတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေလည်း အများကြီးရှိနေကြသေးတယ်။ အဲဒီ ယောက်ျားတွေက ပြောင်းလဲမှုအတွက် ဘာမှ မလုပ်ပေးကြဘူး။ အကယ်လို့ ရှင်တို့နဲ့အတူ မိန်းကလေးတစ်ယောက် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု ဝင်သွားခိုက်မှာ အစောင့်က ရှင်ကိုပဲ နှုတ်ဆက်တယ် ဆိုပါစို့။ အဲဒီချိန်မှာ ရှင်တို့ ရပ်ပြီး “မင်း သူမကို ဘာကြောင့် နှုတ်ဆက်ရတာလဲလို့” မေးကြည့်ဖူးပါသလား။

ဒီလို သေးငယ်တဲ့ မသင့်တော်ခြင်း အခြေအနေမျိုးကို ရပ်တန့် သွားစေဖို့ ယောက်ျားလေးတွေက လုပ်ဆောင်သင့်တယ်။ ဖွင့်ပြောသင့်တယ်။

လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားခြင်းက စိတ်မသက်သာရာကို ရောက်စေပြီး၊ အဲဒီလို စကားဝိုင်းတွေကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ပြီးစလွယ် ရပ်တန့်လို့ ရတဲ့ နည်းတွေက များနေတယ်။

ပြောင်းလဲနေတဲ့ ခန္ဓာဗေဒနဲ့ လူဝံတွေ ကိစ္စကို ဆွဲထည့်တတ်ကြတဲ့ လူတချို့လည်း ရှိလိမ့်မယ်။ လူဝံမက လူဝံထီးကို ဘယ်လို အရိုအသေပေး ဦးညွှတ်တာတို့ ဘာတို့ပေါ့။ ကျွန်မတို့က လူတွေပါ။ လူဝံတွေလို အပင်မှာနေပြီး

ပိုးမွှားစားနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။

အဆင့်အတန်းကိစ္စကို လိင်ကွဲပြားမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်း ကိစ္စနဲ့ ရောနှောနေကြတဲ့ လူတချို့က “ဆင်းရဲနေတဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း အခက်အခဲ ကြုံနေရတာပဲ” လို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ မှန်ပါတယ်။ သူတို့ အခက်အခဲ ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆင့်အတန်းကိစ္စနဲ့ လိင်ကွဲပြားမှု ကိစ္စက သက်သက်စီပါ။ ဆင်းရဲတဲ့ ယောက်ျားက မချမ်းသာပေမဲ့ ယောက်ျားဖြစ်ခြင်း အခွင့်ထူးကို ခံစားရဆဲပါပဲ။

ဖိနှိပ်ခြင်း ပုံစံမျိုးစုံအကြောင်းကို အချိန်တော်တော်ပေးပြီး ကျွန်မ လေ့လာခဲ့တယ်။ လူမဲတွေနဲ့ စကားပြောတဲ့နောက်မှာ အဲဒီမတူညီတဲ့ ဖိနှိပ်မှုတွေက တစ်ခုကို တစ်ခု ဖုံးကွယ်သွားစေနိုင်တယ်ဆိုတာ နားလည်လိုက် တယ်။ “မင်း မိန်းမဖြစ်နေတာကြောင့်လို့ မပြောဘဲ လူဖြစ်နေလို့ ဖိနှိပ်ခံရတယ် လို့ ပြောသင့်တယ်” ဆိုပြီး ကျွန်မက လိင်ကွဲပြားမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောခဲ့ တုန်းက ယောက်ျားတစ်ယောက်က ဝင်ပြောခဲ့တယ်။ ဒီလို မေးခွန်းမျိုးတွေက တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ သီးခြားတဲ့ အတွေ့အကြုံကို အသံမဲ့သွားအောင် လုပ်လိုက်ခြင်းနဲ့ တူပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ် ... ကျွန်မက လူသားတစ်ယောက်

ပါ။ ဒါပေမယ့်လည်း လောကကြီးက တချို့အရာတွေက ကျွန်မ မိန်းမဖြစ်လို့သာ ခံစားနေရတာတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မကို ခုနကလို အကြံဉာဏ်ပေးတဲ့ လူမက သူ့အတွေ့အကြုံကို မျှဝေတဲ့အခါမှာလည်း လူမဖြစ်ရလို့ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို သုံးလေ့ရှိတယ်။ (အဲ့လိုဆို ဒီနေရာမှာ ကျွန်မက “ဘာလို့ လူဖြစ်တာကြောင့်လို့ မပြောဘဲ လူမ ဖြစ်တာကြောင့်လို့ ပြောနေရတာလဲဆိုတာ သူ့ကို တုံ့ပြန်သင့်ပါတယ်။)”

ခုဒီခေါင်းစဉ်၊ ဒီစကားဝိုင်းက လိင်ကွဲပြားမှုကြောင့် ခွဲခြား ဆက်ဆံခံရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ “ဟာ ... မိန်းမတွေက တကယ့် အောက်ခြေပါဝါ အစစ်မှန်ရှိတာ” လို့ တချို့က ပြောကြလိမ့်မယ်။ (ဒါကတော့ နိုင်ဂျီးရီးယန်းတွေ အနေနဲ့ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာကို အသုံးပြုပြီး ယောက်ျားတွေကို လိုရာ ခိုင်းဆိုတတ်သော မိန်းကလေးတွေကို ဖော်ပြတဲ့ နည်းတစ်ခုပါပဲ။)

အောက်ခြေပါဝါ ဆိုကတည်းက ဘာပါဝါမှ မရှိတာပါ။ ပါဝါ ရှိတဲ့သူဆိုက ရလာမယ့် အခွင့်ကောင်းကို စောင့်မျှော်နေတာနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီ ယောက်ျားက နေမကောင်းတဲ့အခါမျိုး၊ စိတ်ရှုပ်တဲ့အခါမျိုးတို့၊ (သို့) ရုတ်တရက် ပါဝါမဲ့သွားတာမျိုးတို့ ဖြစ်သွားတဲ့ အချိန်ချိန်ကော?

ထုံးတမ်းအစဉ်အလာအရကိုက မိန်းမတွေက ယောက်ျားလောက် အရေးမပါဘူးလို့ တချို့တွေက ပြောလာလိမ့်မယ်။ သို့ပေမယ့် အစဉ်အလာက အဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲနေတာပဲလေ။ ကျွန်မဆိုမှာ သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ ၁၅ နှစ်အရွယ် အမွှာ တူမလေးတွေ ရှိတယ်။ သူတို့သာ နှစ်တစ်ရာ အရှေ့က မွေးလာခဲ့ရင် အသတ်ခံရပြီးပြီ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အိဗိုလူမျိုးရဲ့ ထုံးတမ်း အစဉ်အလာအရ အမွှာတွေဟာ ဆိုးရွားတဲ့ အနာဂတ်တွေ ခေါ်ဆောင်လာတယ် လို့ ယုံကြည်ယူဆကြလို့ပဲ။ အဲဒီ ယုံကြည်ယူဆချက်က ခုချိန်မှာ အိဗိုလူမျိုး အားလုံးအတွက် မတွေးဝံ့နိုင်စရာ ဖြစ်နေပါတယ်။

အစဉ်အလာဆိုတာ ဘာအတွက် ရှိနေရတာလဲ? နောက်ဆုံးတော့ အစဉ်အလာဆိုတာက လူတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပြီး ရှေ့ဆက်သွားနိုင်ဖို့ လုပ်ဆောင်ပေးနေတဲ့ အရာတစ်ခုပဲလေ။

မိသားစုထဲမှာ ဟိုးဘိုးဘွားစဉ်ဆက်ခေတ်ကာလက ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံတွေကို ကျွန်မသာ စိတ်အဝင်စားဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မအစ်ကိုတွေ က ကျွန်မလောက် စိတ်မပါကြဘူး။ အိဗိုအစဉ်အလာက ယောက်ျားတွေကို မျက်နှာသာပေးနေတဲ့အတွက် ကျွန်မပါဝင်လို့မရဘူး။ မိသားစုနှင့် ပတ်သက်တဲ့

အရေးကြီးဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ့် အစည်းအဝေးတွေကိုလည်း ယောက်ျားတွေက
ပဲ ပါဝင်ရတယ်။ စိတ်ဝင်စားသူက ကျွန်မဖြစ်နေပေမယ့် မိန်းမဖြစ်နေတဲ့အတွက်
ကျွန်မမှာ တရားဝင် တက်ရောက်ခွင့်၊ ပြောရေးဆိုခွင့် မရဘူး။

ထုံးတမ်းအစဉ်အလာက လူတွေကို ဖန်တီးထားတာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ လူတွေက ထုံးတမ်းအစဉ်အလာကို ပြုလုပ်ထားတာပါ။ အကယ်လို့
မိန်းကလေးတွေကို လူသားသကဲ့သို့ ဆက်ဆံအရေးပေးခြင်းက ကျွန်မတို့
အစဉ်အလာ မဟုတ်သေးဘူးဆိုရင် အစဉ်အလာဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်။ ကြိုးစား
ရမယ်။

အိုကိုလိုးမား အကြောင်းကို ကျွန်မ မကြာခဏတွေးမိတယ်။
စိုဆိုလီစို လေယာဉ်ပျက်မှုမှာ သူနဲ့အတူ သေဆုံးသွားသူအားလုံး ငြိမ်းချမ်းစွာ
အိပ်စက်အနားယူနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ သူ့ကို ချစ်တဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့
ရင်ထဲမှာတော့ သူ ကျန်ရစ်နေခဲ့မှာပဲ။ နှစ်ပေါင်းများစွာက သူ ကျွန်မကို

ဖီးမီးနစ်လို့ သတ်မှတ်ခဲ့တာ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်မက ဖီးမီးနစ်တစ်ယောက်ပါ။

အဲဒီတုန်းက ဖီးမီးနစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို အဘိဓာန်မှာ လူသား အားလုံးသည် လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးအားလုံးကို တန်းတူရသင့်သည်ဟု ယုံကြည်ထားသူ တစ်ယောက်ဟု ရေးထားပါတယ်။

ဖီးမီးနစ်ဆိုတာက ခုမှ ရှိလာကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိသားစုဆီက ကြားရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေအရဆိုရင် ကျွန်မအဘွားဖြစ်သူကလည်း ဖီးမီးနစ် တစ်ယောက်ပါပဲ။ အိမ်က ပေးစားတဲ့လူကို မယူချင်တာနဲ့ အိမ်ကပြေးပြီး သူ ချစ်တဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ သူမ ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ သူမ မိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် တစ်ခုခုကိုလုပ်ခွင့်၊ ပြောခွင့်မပေးခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒါကို သူမ ငြင်းဆိုခဲ့တယ်။ ပြောထုတ်ခဲ့တယ်။ ဆန္ဒပြတဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူမ ဖီးမီးနစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ မရင်းနှီးခဲ့ပါဘူး။ ကြင်နာတတ်ပြီး ခန့်ငြားလွန်းတဲ့ ကျွန်မမောင်လေး ကန်နီဟာလည်း ဖီးမီးနစ်တစ်ယောက်ပါပဲ။ အများစုက အဲဒီစကားလုံး သတ်မှတ်ချက်ပေါ်မှာပဲ အချိန်ကုန်ခဲ့တတ်ကြတယ်။ စကားလုံးက ကိုယ်သတ်မှတ်ချင်သလို သတ်မှတ်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ကျွန်မအတွက် ဖီးမီးနစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးက “လိင်ကွဲပြားမှုကြောင့် ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းဆိုတာက

ပြဿနာတစ်ခု ဟုတ်တယ်။ အဲဒီပြဿနာကို ငါတို့ဖြေပြင်ရမယ်။ ပိုမို ကောင်းမွန်
တဲ့ အရာဖြစ်အောင် လုပ်နေတဲ့ သူပါပဲ။”

ကျွန်မတို့အားလုံး တူတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီး ကောင်းမွန်အောင်
လုပ်ရပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိးမီးနစ် ဘာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

This book is based on a TED Talk Chimamanda Ngozi Adichie gave in 2013. You can watch this in subtitled English at https://www.youtube.com/watch?v=hg3umXU_qWc

ဤစာအုပ်သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ် TED talk တွင် ချီမာမန်ဒါ နဂိုဇီ အဒီချီ ဆွေးနွေးခဲ့သည်ကို အခြေခံထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (https://www.youtube.com/watch?v=hg3umXU_qWc)လင့်(ခ်)မှ ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

You can get copies of the original English edition of the book, in print or electronic format, from wherever good books are sold.

မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာအုပ်ကို pdf version သော်လည်းကောင်း၊ စာအုပ်အဖြစ်သော်လည်းကောင်း ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

After reading *We Should All Be Feminists*, over the page are some questions you could discuss with your friends, organisation or in class.

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဘာကြောင့် ဖိးမီးနစ် ဖြစ်သင့်သလဲ စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် တစ်ဖက်စာမျက်နှာပါ မေးခွန်းများကို သင့် သူငယ်ချင်း၊ အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် အတန်းထဲတွင် ဆွေးနွေး ပြောဆိုပါ။

We Should all be Feminists

Discussion Guide

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဘာကြောင့်
ဖိစီးနှစ်ဖြစ်သင့်သလဲ အကြောင်းအရာ
ဆွေးနွေးခန်း

1. What did you think of feminism before reading this book? Has your opinion changed in any way?

ဤစာအုပ်ကို မဖတ်ခင် ဖိစီးနှိမ်နင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး သင် မည်သို့ ထင်မြင်ခဲ့ပါသလဲ။ စာအုပ်ဖတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် သင်၏ အမြင်များ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါသလား။

2. The author defines "a feminist is a man or a woman who says there's a problem with gender as it is today and we must fix it". Do you agree with this definition? What does your community consider a feminist to be?

ဖိစီးနှစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးက “လိင်ကွဲပြားမှုကြောင့် ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းဆိုတာ က ပြဿနာတစ်ခု ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ ပြဿနာကို ငါတို့ ပြုပြင်ရမယ်။ ပိုမို ကောင်းမွန်တဲ့ အရာဖြစ်အောင် လုပ်နေတဲ့သူပါပဲ။” စာရေးဆရာ၏ ထိုသို့သော အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုသတ်မှတ်ချက်ကို သဘောတူပါသလား။ သင့်ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းတွင် ထိုစကားလုံးကို မည်ကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြပါသလဲ။

3. Can you remember a time when you thought someone was treated unfairly because of their gender? What did you think then? And what do you think now?

လိင်ဖြစ်တည်မှုအပေါ် အခြေခံသည့် မတရားမှုဟု ယူဆမိသည့် အချိန် ကာလတချို့ကို သင်မှတ်မိပါသလား။ ထိုစဉ်က သင်အနေနှင့် မည်သို့ တွေးမြင်ခဲ့ပါသလဲ။ ယခု ဤစာအုပ်ဖတ်ပြီးနောက် သင်မည်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲတွေးမြင်မိပါသလဲ။

4. The author talks about different roles and expectations of men and women in Nigeria. Are these similar in Myanmar? What is the same? What is different?

စာရေးဆရာသည် နိုင်ဂျီးရီးယားတွင် ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိနေသော မိန်းကလေး များနှင့် ယောက်ျားလေးများအပေါ် ထားရှိကြသော မတူညီသည့် မျှော်လင့်ချက်နှင့် တာဝန်ယူခြင်းအကြောင်းကို မိတ်ဆက်ထားပါသည်။ ထိုဥပမာများသည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင်း ဖြစ်ပျက်နေသည်များနှင့် တူညီနေသည်ဟု ထင်ပါသလား။ မည်သည့်အရာတွေက တူညီမှုရှိပြီး မည်သည့်အရာများက ကွဲပြားနေသည်ဟု ထင်ပါသလဲ။

5. Do you agree that cultures can change? If so, what is an example of how your culture is different to that of your grandparents' youth? Are gender expectations very different?

ဓလေ့ထုံးတမ်းဆိုသည်မှာ ပြောင်းလဲ၍ ရသည်ဟု သင်လက်ခံပါသလား။ လက်ခံသည်ဆိုပါက သင်လက်ရှိကျင့်သုံးနေသော ဓလေ့ထုံးတမ်းသည် သင့် အဘိုးအဘွားတို့ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလနှင့် ခြားနားမှုရှိနေသည့် ဥပမာ တစ်ခုကို ပြောပြပါ။ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကွဲပြားမှုအပေါ် ထားရှိနေသော မျှော်လင့်ချက်သည်လည်း ကွဲပြားမှု ရှိပါသလား။

6. Why does the author think feminism can benefit men?

စာရေးဆရာအနေနှင့် အဘယ်ကြောင့် ဖိးမီးနီဇမ်သည် အမျိုးသမီးများသာမက အမျိုးသားများကိုပါ အကျိုးပြုနိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆပါသလဲ။

7. The author says her favorite feminist is her brother. She describes him as kind, good-looking and masculine. What other qualities do you think he has?

စာရေးဆရာသည် သူ၏ အနှစ်သက်ဆုံး ဖိးမီးနစ်မှာ သူ့ရဲ့မောင် ဖြစ်သူပါဟု ပြောထားပြီး သူက ကြင်နာတတ်သော၊ ခန့်ညားသော ယောက်ျားဆန်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ သူ့တွင် အခြားမည်ကဲ့သို့သော အရည်အသွေးများပါ ရှိနေမည်ဟု ထင်သနည်း။

8. Who is your favorite feminist?

သင်အနှစ်သက်ဆုံး ဖိးမီးနစ်ကို ပြောပြပါ။

9. What do you consider to be the most important message in We Should all be Feminists?

ဤစာအုပ်တွင် မည်သည်ကို အရေးကြီးဆုံးသော အချက်အလက်ဟု ယူဆပါသနည်း။

About the Author

Chimamanda Ngozi Adichie grew up in Nigeria. Her work has been translated into thirty languages and has appeared in various publications, including The New Yorker, Granta, The O. Henry Prize Stories, the Financial Times, and Zoetrope: All-Story. She is the author of the novels Purple Hibiscus, which won the Commonwealth Writers' Prize

and the Hurston/Wright Legacy Award; Half of a Yellow Sun, which won the Orange Prize and was a National Book Critics Circle Award Finalist, a New York Times Notable Book, and a People and Black Issues Book Review Best Book of the Year; and Americanah, which won the National Book Critics Circle Award and was a New York Times, Washington Post, Chicago Tribune, and Entertainment Weekly Best Book of the Year; and the story collection The Thing Around Your Neck. A recipient of a MacArthur Fellowship, she divides her time between the United States and Nigeria.

www.chimamanda.com

www.facebook.com/chimamandaadichie

ချီမာမာန်ဒါ ငိုဇီ အဒီချီသည် နိုင်ဂျီးရီးယားတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ စာအုပ်ကို ဘာသာစကား ၃၀ အထိ ပြန်ဆိုထားပြီး၊ The New Yorker၊ Granta၊ The O. Henry Prizes၊ The Financial

Times နှင့် Zoetrope: All-Story အစရှိသော ပုံနှိပ်တိုက်များအပါအဝင် ထုတ်ဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် သူမ၏ ပထမဆုံး ဝတ္ထုရှည် “ခရမ်းရောင် ခေါင်ရန်းပန်း” (Purple Hibiscus) သည် Commonwealth Writers ဆုနှင့် the Hurston/Wright Legacy ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ သူမ၏ “အဝါရောင်နေတစ်ခြမ်း” (Half of the Yellow Sun) ဝတ္ထုသည်လည်း the Orange Prize ဆုကို ရရှိပြီး the National Book Critics Circle ဗိုလ်လုပွဲစာရင်းဝင်ခဲ့သည့်အပြင် New York Times ၏ ထင်ရှားသော စာအုပ်စာရင်းဝင်ခဲ့သည်။ ထိုဝတ္ထုသည် a People and Black Issues Book Review ၏ တစ်နှစ်တာ အကောင်းဆုံး စာအုပ်လည်း ဖြစ်သည်။ The National Book Critics Circle ဆု၊ New York Times၊ Washington Post၊ Chicago Tribune နှင့် Entertainment Weekly ဂျာနယ်အသီးသီးတို့၏ တစ်နှစ်တာ အကောင်းဆုံး စာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ သူမရဲ့ ဝတ္ထုရှည် “အမေရိကန်နား” (Americanah) ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံပြင်တို စုစည်းရေးသားကာ The Things Around Your Neck ဆိုသော စာအုပ် ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ သူမသည် MacArthur Fellowship ဆုရှင် လည်း ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကနှင့် နိုင်ငံခြားရီးယားတွင် တစ်လှည့်စီ နေထိုင်လေ့ ရှိပါသည်။

Brief Bio of Nandar

Nandar is a Nepali/Gurkha woman who was born and brought up in the small village called Mansam in the Northern Shan State of Myanmar. She graduated from the Social Justice Education Program of the School for

Shan State Nationalities Youth (SSSNY), in Chiang Mai in 2014 and in June 2017, she graduated from the Pre-College Program of Yangon. She was the recipient of a Learning Across Borders scholarship and had a chance to travel to several Southeast Asia countries with students from Japan, Taiwan and the U.S.A. She has been in the field of teaching since November 2014 and has worked as a translator, teacher, and project coordinator with different community-based organizations in Namlan, Lashio, Mansam, and Mawlamyine. She is a full time feminist who believes in fighting for equality.

နန္ဒာသည် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းရှိ မန်စံရွာတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာခဲ့သော နေပါလီ/ဂေါ်ရခါး အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် ချင်းမိုင်မှ ရှမ်းပြည်တိုင်းရင်းသားများကျောင်းတွင် လူမှုရေးဆိုင်ရာ တရားမျှတမှု ပညာရေးသင်တန်း (SSSNY) ကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်စွာ ပညာသင်ယူခဲ့ပြီး ယခုနှစ် ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ပရိုကော်လီဂျီရက် ပရိုဂရမ် (PCP) မှ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ပါသည်။ ဂျပန်၊ ထိုင်ဝမ်နှင့် အမေရိကန် ကျောင်းသားများနှင့်အတူ အရှေ့တောင် အာရှနိုင်ငံများသို့ လေ့လာဆည်းပူးသော Learning Across Borders Program တွင် scholarship ရရှိခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာတွင် စာသင်ကြားခြင်းကို စတင် ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး လူမှုကူညီရေးအသင်းအဖွဲ့များတွင် ဘာသာပြန်ခြင်း၊ စာသင်ကြားခြင်းနှင့် ပရောဂျက် ကိုင်တွယ်သူအဖြစ် နှစ်လန့်၊ လားရှိုး၊ မန်စံနှင့် မော်လမြိုင်တို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ သူမသည် တန်းတူညီမျှခြင်းအပေါ် ယုံကြည်မှု စွဲစွဲမြဲမြဲထားကာ လုပ်ဆောင်နေသော အမြဲ ဖိစီးနှစ်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဖိစီးနစ် နာကြောင့် ဖြစ်သင့်သလဲ။

“မိန်းမတွေက ချက်ပြုတ်တတ်တဲ့ မိနဲ့ အတူမွေးဖွား
လာကြလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက
တစ်ဆင့် ချက်ပြုတ်ခြင်းကို သူတို့ တာဝန်တစ်ခုလို့
သင်ယူလေ့လာခဲ့တာလား။”

“ယောက်ျားပီသမှုကို အရမ်း
ကျဉ်းမြောင်းတဲ့နည်းနဲ့ သတ်မှတ်
ထားတယ်။ မာကြောမှုဆိုတဲ့
လှောင်အိမ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ
ယောက်ျားလေးတွေကို ထည့်သွင်း
ထားကြတယ်။”

“လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုတာ တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့်
သက်ဆိုင်တဲ့ ပြဿနာတစ်ခုပါ။”

Mote Oo
Education

မုခ်ဦးပညာရေး